

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1396/2021
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Николов адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради исплате, одлучујући о захтеву Основног суда у Новом Пазару за за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 367/17, у седници већа одржаној дана 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету Основног суда у Новом Пазару П 367/17.

Образложење

Тужилца је дана 16.03.2017. године поднела предлог за извршење на основу веродостојне исправе Основном суду у Новом Саду. Основни суд у Новом Саду је донео решење Ив. бр. 1574/15 од 27.11.2015. године којим је усвојио предлог за извршење на основу веродостојне исправе, а потом је донео решење Ив 1547/2015 од 22.03.2016. године, којим је усвојио приговор извршног дужника и ставио ван снаге наведено решење о извршењу, у делу у коме је одређено извршење и одредио да се поступак настави као поводом приговора против платног налога. Основни суд у Новом Саду је дана 17.03.2017. године донео решење П 1924/17 којим се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и након правноснажности тог решења, списе предмета доставио месно надлежном Основном суду у Новом Пазару, имајући у виду пријављено пребивалиште туженог.

Тужени је поднеском од 25.01.2020. године предложио одређивање другог стварно надлежног суда ради бржег и лакшег окончања поступка и предложио да се за поступање у овом предмету одреди Основни суд у Сремској Митровици.

Основни суд у Новом Пазару је дописом П бр. 367/17 од 08.02.2021. године доставио списе предмета Врховном касационом суду ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и у образложењу као оправдан разлог за свој захтев навео да странке имају пребивалиште у местима која су прилично удаљена од Новог Пазара. Уз списе је доставио и решење П.бр. 367/17 од 27.01.2021. године, исправљено решењем истог суда 367/17 од 01.02.2021. године, којим је усвојио предлог туженог за делегацију месне надлежности Основног суда у Новом Пазару. У образложењу предметног решења наведено је да Основни суд у Новом Пазару дуже од две године није могао да одржи ниједно рочиште, да је тужени у време подношења

тужбе имао само привремено пребивалиште у ... током рада као ..., а да се након посла који је обављао у том месту, вратио у место ... где је стално настањен и где сада живи. Поред наведеног, у образложењу решења стоји да је Основни суд у Новом Пазару удаљен од Старе Пазове и Крупња око 300км, те да је за долазак у Нови Пазар и повратак из Новог Пазара, странкама потребно да пређу око 600 км на релацији пута који већим делом није обухваћен ауто-путем, а такође не постоји директна аутобуска линија између места пребивалишта странака и Новог Пазара.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да захтев није основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП је прописано да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Одредбом члана 62. став 6. ЗПП, прописано је да о предлогу странке за делегацију надлежности из става 1. овог члана одлучује надлежни суд првог степена решењем против кога жалба није допуштена, у року од осам дана од дана пријема предлога. Одредбом члана 62. став 7. ЗПП, прописано је да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према томе, у конкретној ситуацији нису испуњени услови за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету, с обзиром на то да изнети разлози нису од таквог значаја да би указивали да ће се поступак лакше спровести пред другим стварно надлежним судом, нити да представљају друге оправдане разлоге који би били од значаја за одређивање другог стварно надлежног суда, у смислу одредбе члана 62. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић